

9 - A sort 38.

11

A aquest matí, quan l'Enriqueta
m'ha dut cinc punts de collar rosa,
em disposava a escriure't per dema-
nar-te perdo' de la meua torpeda
d'ahir. T'asseguro que hiins que
em vas retornar sense llegir-la
la carta d'en Joan, no em vaig
adonar de com hauria estat de
llegir. Però pots estar segura que
ho vaig escriure, tot allò, sense
pensar que tu podries reaccionar
d'altra manera que somrient,
potser amb una mica de malici-
cia, i pou. El fet que no havis
llegit volgut llegir la carta d'en
Salas em vora que no va ser
han crisi. Llavors vaig veure el
que hauria fet i me'n vaig
arrossar molt. Tant, que
llegint la teua carta d'aquest

9-1901.37. 10

matí on parlés d'una de mera molt
inconfortable, estava tan segura
que et referies a aquella malnas
cada nota, que m'ha calgut
lleixir dues vegades el llegiment en
quiestió per adonar-me de què
anava.

Si t'envio les cartes d'en
Joan es perquè em dones tan
to de fer-ho com te'n dones a
tu d'enviar-me les teves. Per
aquesta vegada no sóc insis-
tix. Quan rebi la pròxima,
tindràs ocasió de demostrar-me
si m'has perdonat. I pots
cense que no sabia ni me sen-
se el teu perdo.

Tot el matí que el meu
servei d'espionatge està desti-
nat a l'Esperança. Afortunada

7-8, 5+ 2

Jament, tots els agents coincideixen
a portar-me notícies tranquil·litza-
dores. Era de verem. Li Esperan-
ça és incapaç de fer coses
lletges. De tota manera, quan
la veig, diga-li que m'haneria
estimant més una nena.

T'escric des de la mera taula,
cosa que he tennut que no hauria
fet. Fera una carta tan espom-
tosa al Nit, que així que he
fet una hora de una me n'he
entrat a caseta a esperar el
pa amb tomàquet tot escrivint.

No hauris de tenir cap escrúpul
a llegir de dret i de través tots
els meus versos. Quan te'ls veig
deixar, és que no ~~no~~ sabia tot
el que et deixava? T'envio
les cançons a Mahalta que

9-10-37 25

he fet hings ara, escrites tal com
demonies. Poc a poc, te'n aniré
enriant. Ja veuàs que la primera
és un antic poema que no se
hria com classificar, i que he
decidit incloure en aquesta sèrie.
Fiet i fet, és una canço a Neakal
ta, beta abans de decidir-me a
cantar aquesta senyoreta. És un
vessentiment. També veuàs
que la tercera va sense data.

Mi he trobat que jo la tenia així,
per descurt, i ara sóc jo el que et
demano que me la donis si,
com suposo, la tens en la trans-
cripció que te'n vaig fer.

Mi han fet molta gràcia els
arguments que dones per convencer-me
de desblisar els versos i les canes.
De deho' tens uns arrisos als
sòbes que diuen "Alto! No llegis!"

poemes del Màrius"?) I son sempre
grosses les lletres? Si el cònsol ho
sabés.....

Em sap molt bé que la mera
interpretació del teu somni t'ha
portat tan trista. Si em veis a
través a be ho és per qui mi ho
demanes explícitament. De
tota manera no sé perquè
t'has d'entristir. Ja després
veure que allò de Pere Botero
era una dona, i allò altre
també. Si això t'ha de posar
tranquilla, declaro solemnement
que tinc per article de fe la
teua interpretació, i abjuro
passades errors.

No sé com ha sta de herpi
nasse es sentiria d'un "trancacoll"
semblant al teu. Probablement,
no pas amb tanta gràcia com

1401-34-36
En. El lema stendria que
has triat em sembla exactissim.
Realment, tu ets incapaç d'esti-
mar ningú que t'estimi. Per
això no estimo ni l'Esperança,
ni els tres altres germans, ni
en Quim, ni ningú el Quim
aiatma ets! Qualserol diria que
no ens coneixem! Per la meua
bonada, declaro solennement que
no t'he estimat mai, i que no
tinc la intenció de fer-ho
en tots els dies de la meua
vida. No estic pas disposat a
que, quan et sembli, m'enganyis
a bati.

I, referent a l'última sugges-
tíó de la teua carta, no he
permès de triar-te un altre
lema. Cereu que el ten millor
amic, des d'on sigui, pugui

9 April 34 29
prou par-se al' escatru la menor
del teu amor? Vens que allí
hi ha encara menes d'amor?
Vens que això que tu voldries
anomenar el teu engany de les
seres daneres setmanes, pot semblar
hi altra cosa que una gran
pora d'amor, de l'única
mena d'amor que pot existir
més enllà de la mort?

Estic ~~tan~~ ^{tant} cert que aquest deu
ser el seu pensament, com m'
estic de què seria el men, si
em trobés en el seu cas.

Quan vulguis posar un lema
a les teves meditacions d'aquells
dies, t'obereido a aquest.

" Per què en la resurrecció,

7-Agost 31 43

ni els homes vendran muller,
ni les dones vendran marit. ~~Per~~
si no que seran com els àngels
de Deu en el cel".

Maten. 22.11. - 30.

9-agost-37

Bern Fen

M. Fen

Sr, que mi agradaria rebre la primera
carta que vauj escriure a Sirona!